

РЕЦЕНЗИЯ

от

проф. д-р Даниел Василев Вълчев,

Юридически факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“

В Държавен вестник, бр. 65 от 28.07.2023 г., е обявен конкурс за *професор* по професионално направление 3.6 *Право (Конституционно право)* за нуждите на Юридическия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. На конкурса се е явил за участие един единствен кандидат – доц. д-р Мартин Кирилов Белов.

Със Заповед № РД-38-487/08.08.2023 г. ректорът на СУ „Св. Климент Охридски“ е определил научно жури за провеждане на конкурса в състав: вътрешни членове – проф. д-р Пламен Киров, проф. д-р Даниел Вълчев, проф. д-р Янаки Стоилов и доц. д-р Симеон Гройсман; и външни членове – проф. д-р Бойка Чернева от ВТУ, доц. д-р Зорница Йорданова от РУ и доц. д-р Христо Паунов от ПУ.

В качеството си на член на научното жури за провеждане на посочения конкурс представям настоящата *рецензия*.

Рецензията съдържа следните основни части:

1. Наличие на условия за заемане на академичната длъжност *професор*.
2. Биографични данни и досегашна научна и преподавателска дейност на кандидата.
3. Представени за участие в конкурса научни трудове.
4. Заключение.

I. *Наличие на условия за заемане на академичната длъжност професор*

Доц. Мартин Белов е представил за участие в конкурса изискуемите документи по чл. 117 от Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ „Св. Климент Охридски“, удостоверяващи наличието на необходимите условия за заемане на академичната длъжност *професор* по чл. 115 от същия Правилник, а именно:

- (а) притежава образователната и научна степен *доктор* по право;
- (б) заемал е академичната длъжност *доцент* в ЮФ на СУ „Св. Климент Охридски” не по-малко от две академични години;
- (в) представил е публикуван монографичен труд и други оригинални публикации, които не повтарят представените за длъжността *доцент*;
- (г) отговаря на минималните национални изисквания и допълнителните изисквания на СУ за длъжността *професор по право*;
- (д) няма доказано по законоустановения ред плагиатство в научните му трудове.

Видно от представените документи по отношение на доц. Белов са налице условията за заемане на академичната длъжност *професор*, предвидени в Закона за развитието на академичния състав в Република България, в правилника за неговото прилагане и в Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ „Св. Климент Охридски”.

II. Биографични данни и досегашна научна и преподавателска дейност на кандидата

Мартин Кирилов Белов е роден на 7 септември 1979 г. в София. Дипломира се в Юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски” през 2004 г., а през 2006 г. става редовен докторант в същия факултет, в катедрата по Конституционноправни науки. През 2009 г. защитава докторска дисертация на тема „*Пряка демокрация – национални и сравнителноправни аспекти*”. През 2008 г. е назначен за асистент, през 2011 г. – за главен асистент, а през 2018 г. е избран за доцент в същата катедра.

Научната и преподавателската дейност на Мартин Белов са добре известни в университетските среди. Той води семинарни занятия, а в последствие и лекционни курсове по българско и сравнително конституционно право в Юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски”. Води курсове и в докторските програми на факултета, както и курсове на български и на английски език за студенти по програма „Еразъм“. Заедно с това доц. Белов изнася множество лекции в различни чуждестранни университети.

Доц. Белов има редица специализации в престижни европейски образователни и научни центрове. Бил е гост-професор в университети във Франция, Италия, Германия, Чехия, Гърция и Израел. Той е член на научните съвети на няколко престижни

европейски научни списания. Член е на няколко национални и международни научни организации. Доц. Мартин Белов е инициатор/съинициатор и организатор на редица международни научни форуми, на които Юридическият факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ е домакин през последните години.

Доц. Белов неколккратно е бил избран за член на Факултетния съвет на Юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“, а от април 2019 г. до момента заема длъжността заместник-декан на факултета, отговарящ за международното сътрудничество, дигитализацията и виртуалната среда.

Личните ми впечатления са, че доц. Мартин Белов винаги се е отнасял сериозно и отговорно към преподаването, към своите научни занимания и към останалите университетски дейности. Наред със задълбочените знания в областта на българското и сравнителното конституционно право, доц. Белов притежава богата обща и юридическа култура и умение да създава академична атмосфера в аудиторията и да събужда у студентите интерес към преподавания материал.

III. Представени за участие в конкурса научни трудове

За участие в конкурса доц. Белов е представил 24 научни публикации – една монография и 23 студии и статии на български и на английски език, някои от които индексирани във водещи бази данни за научни резултати и цитируемост. Това последното следва да бъде специално отбелязано, тъй като е известно, че не са много изследванията на български юристи, които попадат в такива бази данни. Прави впечатление и обстоятелството, че освен автор, доц. Белов е и съставител (научен редактор) на част от сборниците, съдържащи негови статии/студии.

Представените за участие в конкурса научни трудове на доц. Белов са както следва:

I. Монография:

Конституционна семиотика. Концептуални основи на една теория и метатеория, София, 2022, УИ „Св. Климент Охридски“; издадена и на английски език като *M. Belov, Constitutional semiotics. The Conceptual Foundations of a Constitutional Theory and Meta-Theory*, Hart publishing, Oxford, 2022.

2. Смьдуу и смамуу:

2.1. *Three Models for Ordering Constitutional Orders*, in *Pravni Zapisi*, Year XIII, Nr. 2 (2022), ISSN 2406-1387, p. 361-387, (indexed in Scopus).

2.2. *Rule of Law and Democracy in Times of Transitory Constitutionalism, Constitutional Polycrisis and Emergency Constitutionalism: Towards a Global Algorithmic Technocracy?* in: Belov, M. (ed.) *Rule of Law in Crisis: Constitutionalism in a State of Flux*, Routledge, 2023, ISBN 9781032393858, c. 21-47.

2.3. *Structural Adjustments of the Bulgarian to the EU Constitutional Order: Between the Conditionality of Democracy in Transition and the Challenges of the Multilevel Constitutionalism of the EU*, in: Griller, S., L Papadopoulou and R. Puff (eds) *National Constitutions and the EU Integration*, Oxford, Hart, 2022, ISBN 9781509906741, c. 33-59.

2.4. *Constitutional Nationalism and Constitutional Globalism on the edge of Westphalian and Post-Westphalian Constitutionalism: the Bulgarian Case*, in: M Kalyviotou (ed.), *Essays in Honour of Kostas G. Mavrias*, P.N. Sakkoulas, Athens, 2022, Vol. I, ISBN 978-618-203-100-1, c. 221 – 251.

2.5. *Mastering emergency situations: The activist role of the Bulgarian Constitutional Court in redefining the constitutional design of war, state of siege and state of emergency*, in Belov, M (ed.) *Courts and Judicial Activism under Crisis Conditions: Policy Making in a Time of Illiberalism and Emergency Constitutionalism*, Routledge, 2021, ISBN 978-1032060828, c. 171-194. (индексирана в Scopus и в Web of Science).

2.6. *Territory, Territoriality and Territorial Politics as Public Law Concepts*, in Belov, M. (ed.) *Territorial Politics and Secession. Constitutional and International Law Dimensions*, Palgrave, 2021, ISBN 978-3030644017, c. 15-45.

2.7. *Post-human Constitutionalism? A Critical Defence of Anthropocentric and Humanist Traditions in Algorithmic Society*, in Belov, M. (ed.) *The IT Revolution and its Impact on State, Constitutionalism and Public Law*, Oxford, Hart, 2021, ISBN 9781509940875, c. 15-41.

2.8. *The Role of Fear Politics in Global Constitutional 'Ernstfall': Images of Fear under COVID-19 Health Paternalism*, in Belov, M. (ed.) *Populist Constitutionalism and liberal Democracies. Between Constitutional Imagination, Normative Entrenchment and Political Reality*, Cambridge, Intersentia, 2021, ISBN 978-1839700606, с. 187-221.

2.9. *Bulgaria: EMU Integration and the Bulgarian Constitution: 'Missing Constitution' or EU Friendliness and Open Statehood Masquerading Implicit Sovereigntist Strategies in the Context of Multilevel Constitutional Games?* in Griller, S., E. Lentsch (eds.) *EMU Integration and Member States' Constitutions*, Oxford, Hart, 2021, ISBN 9781509935789, с. 75-96.

2.10. *Конституционният съд като съд по правата на човека? Състояние на системата за достъп до Конституционния съд на Република България във връзка със защита на правата на човека и предложения за нейната реформа*, във Вълчев, Д., М. Белов (съст.) *Правовата държава в България. Актуални проблеми в областта на конституционното правосъдие и съдебната власт*. С, УИ „Св. Климент Охридски“, 2021, ISBN 978-954-07-5206-8, с. 56-99.

2.11. *Дебатът върху способите за защита на правата на човека пред Конституционния съд в България в периода 1989-2020 г.* (в съавторство с Мария Димитрова), във Вълчев, Д., М. Белов (съст.) *Правовата държава в България. Актуални проблеми в областта на конституционното правосъдие и съдебната власт*. С, УИ „Св. Климент Охридски“, 2021, ISBN 978-954-07-5206-8, с. 17-56.

2.12. *The Constitutional Court of the Republic of Bulgaria as Law Maker*, in Florczak-Wator, M. (ed.) *Judicial Law-Making in European Constitutional Courts*, Oxford, Routledge, 2020 (в съавторство с Александър Цеков), ISBN 9781032187990, с. 91-111 (индексирана в Scopus и Web of Science).

2.13. *Judicial Dialogue – Westphalian or post-Westphalian Constitutional Phenomenon?* in Belov, M. (ed.) *Judicial Dialogue*, The Hague, Eleven, 2019, ISBN-10:9462369631, с. 25-51.

2.14. *Global Rule of Law instead of Global Democracy? Legitimacy of Global Judicial Empire on the Edge between Westphalian and post-Westphalian Constitutionalism*, in Belov, M. (ed.) *The Role of Courts in Contemporary Legal Orders*, The Hague, Eleven, 2019, ISBN 978-9462369207, с. 99-133.

2.15. *Constitutional Courts as Ultimate Players in Multilevel Constituent Power Games: the Bulgarian Case*, in Belov, M. (ed.) *Courts, Politics and Constitutional Law. Judicialization of Politics and Politicization of the Judiciary*. Abingdon, Routledge, 2019, ISBN 9781032087214, с. 152-173.

2.16. *The Bulgarian Constitutional Order, Supranational Constitutionalism and European Governance*, in: Albi, A., S. Bardutzky (eds.) *National Constitutions in European and Global Governance: Democracy, Rights, the Rule of Law National Reports*, The Hague: TMC Asser Press, 2019 (в съавторство с Евгени Танчев) ISBN 978-94-6265-272-9, с. 1097-1139.

2.17. *Хуманизмът и рационализмът като основополагащи нормативни идеологии на конституционализма*, в Новкиришка, М., М. Белов, Д. Начев (съст.) *Научна конференция „Правата на човека – 70 години след приемането на Всеобщата декларация за правата на човека“*, ISBN 978-954-07-4779-8, с. 69-90.

2.18. *The Challenges to Westphalian Constitutional Geometry in the Age of Supranational Constitutionalism, Global Governance, and Information Revolution*, in Belov, M. (ed.) *Global Constitutionalism and Its Challenges to Westphalian Constitutional Law*. Oxford: Hart publ., 2018, ISBN 9781509914906, с. 13-55.

2.19. *Constitutional Foundations of Peace and Discontent*, in: Belov, M. (ed.) *Peace, Discontent and Constitutional Law. Challenges to Constitutional Order and Democracy*, Routledge, 2021, ISBN 978-0367539702, с. 15-30. (индексирана в Scopus и Web of Science).

2.20. *Constitutional Memories: How do Constitutions Cope with Constitutional Past*, in Belov, M., A. Abat Ninet (eds.) *Revolution, Transition, Memory, and Oblivion. Reflections on Constitutional Change*, Oxford, Edward Elgar, 2020, ISBN 978-1800370524, с.107-126 (индексирана в Scopus).

2.21. *Legislation in Bulgaria*, in: Xanthaki, H., U. Karpen (eds.) *Legislation in Europe. A Country by Country Guide*, Oxford, Hart, 2020, ISBN 978-1509924714, с. 69-86.

2.22. *Constitutional Identity – Westphalian Reflection of the Constitutional Heritage of the Nation State or Post-Westphalian Alternative to Sovereignty in the Context of Supranational Constitutionalism?* in: Mercescu, A. (ed) *Constitutional Identities in Central and Eastern*

Europe. Frankfurt am Main, Peter Lang, 2022, ISBN 978-3-631-80796-5, с. 73-91 (индексирана в Scopus).

2.23. *Human Dignity in Bulgaria*, in Becchi, P. H. Mathis (eds.) Handbook of Human Dignity in Europe. Vienna: Springer, 2019, ISBN 978-3-319-28083-7, с. 130-149.

3. Представените и описани по-горе научни публикации на доц. Мартин Белов са тематично разнообразни и макар с нееднакви тежест и дълбочина, притежават несъмнена научна стойност. Освен че показват широката рамка на интелектуално любопитство на автора, те дават и добра представа за неговите основни научни интереси. Тези интереси са намерили проявление (основно) в две отделни, макар и често пресичащи се линии.

Първата линия на научни интереси на доц. Белов може да бъде определена най-общо като *съвременно интерпретиране на класически проблеми на българското и сравнителното конституционно право*. Това е една научно валидна и важна (според мен) задача, доколкото всяко следващо поколение има правото, а и задължението, да поставя на критично преосмисляне знанията и представите за правния ред, за неговата непосредствена среда, както и за ценностите, в които търси опора. Това с пълна сила се отнася и до изследванията в областта на конституционното право. В рамките на тази линия на научни интереси доц. Белов обръща по-специално внимание на темите за *конституционното правосъдие, съдебния активизъм и съдебния диалог*. Тези теми са разгледани в една по-широка рамка, включваща въпросите на *демокрацията и правовата държава, на правата на човека и човеищото достойнство*. Към тази линия на научни интереси (освен по-ранни трудове на автора, в това число и неговата докторска дисертация) следва да отнесем и значителна част от представените в настоящия конкурс изследвания. Следи от този интерес могат да бъдат намерени на практика във всички публикации на автора.

Втората (но несъмнено водеща през последните години) *линия на научни интереси* на доц. Белов е насочена към изграждането на ново (интердисциплинарно по своя характер) *понятийно и парадигмално поле, на което да бъдат възможни постмодерни конституционни изследвания*, а това означава (по Лиотар) поле на възможни *научни* (в случая свързани с конституционното право) *езикови игри*. Към тази линия на изследователски интереси следва да отнесем монографичния труд

Конституционна семиотика. Концептуални основи на една теория и метатеория, както и съществена част от представените статии и студии.

4. В следващите редове ще се спира основно на монографичния труд *Конституционна семиотика* с подзаглавие *Концептуални основи на една теория и метатеория*, София, 2022, УИ „Св. Климент Охридски“, доколкото тя представлява средоточие на посочената втора и актуална линия на научни интереси на кандидата и съдържа в себе си съществена част от други представени трудове.

4.1. Изходната теза на доц. Белов в това монографично изследване е важна и следва да бъде споделена – днешното конституционно право, респективно съвременният конституционализъм, работят преимуществено с *понятия и парадигми, родени през епохата на Просвещението* и поради това задават логиката на една негъвкава *рационалистическа рамка*. Развитието на социалните системи (и особено развитието на обществата, организирани от либерално-демократичните конституционни модели) повдига нови въпроси, чиито отговори трудно могат да бъдат намерени, ако останем в посочената рамка. Подобно поставяне на проблема е ново за българската конституционна наука, макар и да не е непознато отвъд нея. Новост обаче представлява амбицията на автора да изгради *цялостно ново поле от понятия и парадигми, на което да се развиват постмодерните езиковите игри, свързани с конституционното право и конституционализма*. Доц. Белов предлага това ново поле да бъде очертано от *семиотиката*, разглеждана веднъж като обща (значително по-широка от съществуващата) *теоретична рамка на науката за конституционно право*, и втори път – като *мета-теория*, способна да впише теориите за конституционното право (и за правото изобщо) в един широк социологически и философски контекст. Това според автора би дало възможност подходите към „правото като текст“ и „правото като контекст“ да бъдат предефинирани и допълнени със семиотичните аналитични дискурси на „правото като въображение“ и „правото като система за означаване“. По този начин в полето на научен интерес на юристите биха влезли и т. нар. от автора „*конституционализми в сянка*“.

За да осъществи тази задача, доц. Белов представя „няколко нови теории в областта на конституционализма и конституционното право, някои от които изпълняват ролята и на мета-теории“. Според него такива са теориите за квантовия конституционализъм, за облачния конституционализъм, за текстуалния, визуалния,

символично-въображаемия, емоционалния, перформативния и нормативно-институционалния конституционализъм, както и теорията с най-голяма (според автора) тежест – т. нар. *конституционна геометрия*.

Структурата на изложението до голяма степен съответства на декларирания замисъл – от критиката на рационалистическия подход в конституционното право, през тезата за нов поглед към конституционния текст, включващ и идеята за отворената текстуалност и осмислянето на конституционните кодове и конституционните визуализации, до опит за подреждане на всичко това с помощта на математически метафори.

Основният научен принос на автора се състои в това, че той е успял успешно да изгради едно цялостно и наистина *ново поле на научно търсене, предлагайки ни и негови параметри и възможни проекции*, всеки/всяка от които може да се разглежда на свой ред като самостоятелен принос. Тук следва по-специално да бъде посочена *идеята за конституционна геометрия*, разбирана веднъж като възможна теория за разбиране и представяне на конституционното право в неговите измерения на нормативна даденост, и втори път – като мета-теория по отношение на конституционната теория. Следва да бъде споменат и поне още един приносен момент в монографията, присъстващ и в част от другите представени изследвания – идеята за разграничение между три цивилизационни етапа (както ги означава авторът) в развитието на конституционализма: *Вестфалски, Пост-Вестфалски и Нео-Вестфалски конституционализъм*. Реферирането към Вестфалските договори от средата на XVII век и приемането им за отправна точка при периодизацията на западната конституционна мисъл е не само интересно, но и даващо широки възможности за изследване на правните системи. Тази идея позволява да бъдат изведени общи характеристики в развитието на съвременните конституционни модели в резултат на тяхното взаимно проникване, както и да бъдат правени обосновани допускания за предстоящи промени в тях, въз основа на допускания за развитието на глобални политически процеси.

Следва да бъде отбелязано, че в представения монографичен труд, както и в останалите представени за конкурса публикации доц. Белов демонстрира *много добро познаване на съществуващата научна литература* и видимо умение да я подбира и ползва. Това му позволява да прави уместни позовавания и да обогатява изгражданите аргументационни линии. Доброто боравене с научни източници дават възможност на автора и да разположи своите възгледи в една по-широка картина на научната мисъл, в

която той претендира за определено място. Няма как да не отбележим и *отличната обща езикова култура* на доц. Белов, както и на неговия *богат и прецизен юридически език*.

4.2. Не бих си позволил да отправям критики към трудове на колега, когото (макар и да съм в позицията на рецензиращ) считам за изграден преподавател и изследовател и напълно равен на мен в научно отношение. Както съм имал повод да изтъкна в други свои рецензии и становища, за мен няма колебание, че всичко казано или написано от някого може да бъде проблематизирано от определена гледна точка. Ще си позволя все пак да отбележа няколко момента в монографията на колегата Белов, които от моя гледна точка повдигат въпроси.

Ще започна с това, че моето разбиране за правната наука се основава на тезата, че не всяко знание за правото има характер на юридическо знание. Юридическо знание, т.е. знание, което е част от правната наука, е само онова, което е добито в резултат на един по-строг изследователски метод, който (метод) освен всичко друго (за което съм писал и говорил многократно) включва по необходимост и *вътрешната гледна точка на изследователя*. Това ще рече, че изследователят би следвало да дисциплинира своето научно любопитство и да го ограничи до онези въпроси, чийто отговор би имал значение за решенията на един хипотетичен съдия при разглеждането на един възможен правен спор. Това ме прави очаквано скептичен към изследвания, които предлагат не просто външна, но и подвижна гледна точка към правото като обект на научен интерес.

Както вече посочих, в своя монографичен труд доц. Белов прави опит да очертае (и донякъде първично да изгради чрез въвеждане на нови понятия и конструиране на парадигми) едно много широко поле на възможни езикови игри. Обстоятелството, че авторът определя това поле като (макар и осъвременено и разширено, но все пак) *поле на конституционното право*, само по себе си не решава въпроса нито за границите на тези езикови игри, нито за тяхната относимост към правното мислене. Казано по друг начин, намирам, че семиотиката е твърде широка дреха с неустановена докрай кройка, с която е наметнат един сравнително добре обособен обект (конституционното право). Това е обект, който се предполага, че има относително ясна и устойчива форма – най-малко поради неговата нормативна определеност, а и защото от него се изисква да служи като фундамент на един (също нормативно определен) национален правен ред. Авторът успява да удържи връзката между семиотика и конституционно право за сметка на въвеждането на *солиден брой словосъчетания*, които са ключови при изграждането на аргументационните линии в монографията, но чийто смисъл не е очевиден (още по-

малко общоприет) и изисква поясняване – квантов конституционализъм, сенчести конституционализми, символично-въображаем конституционализъм, визуален конституционализъм, Вестфалски, пост-Вестфалски и нео-Вестфалски конституционализъм, конституционна геометрия, конституционна алгебра, облачен конституционализъм и т.н. Общото впечатление е, че авторът споделя разбирането, че семиотиката е дисциплина без граници (Франсоа Растие и др.) и не намира това за пораждано проблеми при свързването ѝ с един относително обособен и формализиран правен отрасъл, какъвто е конституционното право. Непренебрежим възможен ефект от това е опасността да бъдат проблематизирани и дори заличени различията между текст, който е носител на смисъл, извънтекстови явления, в които е вложен смисъл и респективно се търси смисъл, и обикновен шум, в който някой би бил изкушен да търси смисъл.

Спорно е и доколко семиотиката, която според преобладаващото мнение е *теория на знака* (в широк смисъл), е успяла да създаде някаква своя теория за интерпретация на текста, съществено различаваща се от теориите, които вече е очертала *херменевтиката*. В този смисъл не става съвсем ясно дали водещата амбиция на автора е да се осъвремени идеята за смислово интерпретиране на конституционните текстове (което обаче, дори и разширено със съпоставянето на текст, контекст и интертекст, би останало херменевтична задача), или целта е да се очертае едно ново поле на интерпретация на нетекстови знаци, които по някакъв начин са свързани с конституционното право. Това второто би било по-интересно, но без съмнение би се сблъскало с шеговито изразената, но в дълбочина много сериозна теза (Умберто Еко), че в основата си семиотиката е онази дисциплина, която изучава всичко, с което може да се лъже.

4.3. Тези бележки ни най-малко не намаляват значението на монографията *Конституционна семиотика. Концептуални основи на една теория и метатеория* и на другите представени от кандидата трудове. Те само показват колко е трудно да се предложат интердисциплинарни конструкции, свързващи правната наука с други области на знанието, които да не могат да бъдат поставени под съмнение от определена гледна точка. Освен това почти всичко казано по-горе (с незначителни изключения) се отнася до въпроси на методологията, които в областта на правната наука и на философията на правото (няма да скрия, че за мое съжаление) са преди всичко въпрос на избор.

IV. Заключение

Доц. Мартин Белов е авторитетен изследовател и преподавател в областта на българското и сравнителното конституционно право, с вкус към философията на правото и социологията на правото. Неговите научни изследвания са познати и признати не само у нас, но и извън границите на българската правна наука. Авторитетът на доц. Мартин Белов е изграждан последователно и настойчиво през годините на неговата научна и преподавателска дейност. С монографията *Конституционна семиотика. Концептуални основи на една теория и метатеория*, както и с останалите описани по-горе научни публикации, представени за участие в конкурса, той потвърждава своето име на утвърден и амбициозен изследовател. Изборът на научна проблематика, формулираните тези и подборът на подкрепящите ги аргументи са продукт на един силен интелект, съчетан със забележително научно любопитство – комбинация, която (уверен съм) и занапред ще дава плодове.

Поради всичко изложено по-горе считам, че *доц. Мартин Белов* покрива изискванията за заемане на академичната длъжност *професор*, следващи от Закона за развитието на академичния състав в Република България, от правилника за неговото приложение и от Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ „Св. Климент Охридски“, и за мен е едновременно задължение и удоволствие да препоръчам на научното жури и на Факултетния съвет на Юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ да изберат *доц. Мартин Кирилов Белов* на длъжността *професор* по професионално направление 3.6 Право (Конституционно право).

София, 10.11.2023 г.

проф. д-р Даниел Вълчев